AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2020/2123

af 11. november 2020

om at give Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Danmark fritagelse vedrørende den kombinerede netløsning Kriegers Flak (Kriegers Flak Combined Grid Solution) i henhold til artikel 64 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943

(meddelt under nummer C(2020) 7948)

(Kun den danske og den tyske udgave er autentiske)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet ([1]) (»elektricitetsforordningen«), særlig artikel stk. 64,

efter at have underrettet medlemsstaterne om denne anmodning,

og ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Den 1. juli 2020 indgav de danske og tyske myndigheder en anmodning til Kommissionen om fritagelse vedrørende den kombinerede netløsning Kriegers Flak (»Kriegers Flak Combined Grid Solution«, i det følgende benævnt »KF«) i henhold til elektricitetsforordningens artikel 64.

(2) Den 7. juli offentliggjorde Europa-Kommissionen fritagelsesanmodningen på sit websted ([2]) og opfordrede medlemsstater og interessenter til at fremsætte bemærkninger indtil den 31. august 2020. På mødet med Rådets Energigruppe den 13. juli 2020 blev medlemsstaterne også informeret om, at der var indgivet en fritagelsesanmodning, og at der kunne fremsættes bemærkninger.

2. DEN KOMBINEREDE NETLØSNING KRIEGERS FLAK

(3) Kriegers Flak henviser, som geografisk område, til et rev i Østersøen, som spænder over Danmarks, Tysklands og Sveriges økonomiske zoner. Revet skaber relativt lavvandede områder, og i 2007 var både Danmark, Tyskland og Sverige interesseret i at udvikle vindmølleparker i området. Oprindeligt undersøgte transmissionssystemoperatørerne fra alle tre medlemsstater muligheden for et fælles projekt til samkøring af udviklingen i området. Fra 2010 var det kun de danske og tyske systemoperatører, der gik videre med projektet om at etablere en vindmøllepark, hvor elektriciteten sendes til to lande (et såkaldt »hybridprojekt«).

(4) Ifølge anmodningen om fritagelse var hovedformålet med at udforme KF som et hybridprojekt at øge anvendelsen af tilslutninger mellem vindmølleparker og deres respektive onshorenet ved at stille denne kapacitet til rådighed for budområdeoverskridende handel, når den ikke er fuldt ud nødvendig for transport af elektricitet produceret fra vindmølleparker til land.

([1]) EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54.

([2]) https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/derogation_decisions2020v1.pdf.

(5) I slutningen af 2010 undertegnede Energinet.dk (den danske transmissionssystemoperatør) og 50Hertz (den tyske transmissionssystemoperatør for dette område) en tilskudsaftale om et bidrag fra det europæiske genopretningsprogram for energiområdet (EEPR) på 150 mio. EUR. I 2013 var KF også med på den første liste over projekter af fælles interesse i bilaget til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1391/2013 ([3]). Konceptet bag KF, herunder konceptet vedrørende den forventede behandling af elektricitetsstrømme i tilfælde af kapacitetsbegrænsninger (»håndtering af kapacitetsbegrænsning«), har været genstand for intense drøftelser med de involverede nationale energireguleringsmyndigheder og er også omhandlet i kontakten med Europa-Kommissionen.

(6) Som et bredere projekt omfatter KF en kombination af følgende elementer (se også figur 1 nedenfor):

a) vindmølleparkerne Baltic 1 og Baltic 2, som begge er placeret i tyske områder af Østersøen. Baltic 1 blev idriftsat i 2011 og har en kapacitet på 48 MW. Baltic 2 blev idriftsat i 2015 og har en kapacitet på 288 MW

b) vindmølleparken, også kaldet Kriegers Flak, som er placeret i danske områder af Østersøen. Efter planen skal denne vindmøllepark med en kapacitet på 600 MW idriftsættes i 2022

c) nettilslutningen fra de tyske vindmølleparker til det tyske fastland, med en kapacitet på ca. 400 MW, ved hjælp af vekselstrøm med en spænding på 150 kV over en strækning på 136 km, idriftsat i henholdsvis 2011 og 2015

d) nettilslutningen fra den danske vindmøllepark til det danske fastland (i budområdet Danmark 2), med en kapacitet på ca. 680 MW, ved hjælp af vekselstrøm med en spænding på 220 kV over en strækning på 77-80 km, idriftsat i 2019

e) en omformerstation i Bentwisch i Tyskland, der asynkront forbinder de nordiske og kontinentale synkrone områder

f) to højspændingsvekselstrømskabler, der forbinder vindmølleparkerne Kriegers Flak og Baltic 2, med en kapacitet på 400 MW over en strækning på 24,5 km

g) for at kunne forbinde Kriegers Flak- og Baltic 2-platformen var det nødvendigt at udvide begge offshoreplatforme

h) en Master Controller til sammenkobling (»MIO«). MIO'en styrer laststrømmen via omformerstationen i realtid, udløser modkøb i tilfælde af en flaskehals på grund af en større vindproduktion end beregnet, udløser afkortning af offshorevindmølleparker, hvor det er nødvendigt som en sidste udvej, og tilpasser indstillingspunkter for spænding og reaktiv effekt på omformerstationen for at sikre spændingsstabilitet. Den udarbejder også prognoser, hver time, for den resterende transmissionskapacitet, der stilles til rådighed for markedet.

(7) Med hensyn til ovennævnte aktiver anser fritagelsesanmodningen ikke vindmølleparkerne som formelt værende en del af KF-projektet (som derfor anses for at være begrænset til transmissionsnetaktiv c) til h)).

([3]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1391/2013 af 14. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, hvad angår EU-listen over projekter af fælles interesse (EUT L 349 af 21.12.2013, s. 28).

Figur 1

Kort over KF-projektområdet og systemets hovedelementer

(8) Derudover er kun aktiv e) til h) direkte relateret til »kombinering« af de nationale net. Derfor er kun disse aktiver (markeret som »KF CGS-aktiver« i figur 1 og 2) medfinansieret med EU-midler.

Figur 2

KF CGS-aktiver

3. DE FRITAGELSER, DER ANMODES OM

(9) De fritagelser, der anmodes om, har alle til formål at tildele kapacitet fra KF-systemet på budområdegrænsen mellem budområderne Danmark 2 (DK2) og Tyskland-Luxembourg (DE-LU) med forrang til de offshorevindmølleparker, som er direkte forbundet til KF-systemet.

(10) Ansøgerne anmoder om fritagelse for KF-systemet fra en række krav, som er beskrevet nedenfor, der alle vedrører minimumskapaciteten, der er stillet til rådighed for handel, i overensstemmelse med artikel 16, stk. 8, i elektricitetsforordningen.

3.1. **Elektricitetsforordningens artikel 16, stk. 8**

(11) Det fremgår af artikel 16, stk. 8, i elektricitetsforordningen, at transmissionssystemoperatører ikke må begrænse den mængde af kapacitet på samkøringslinjerne, der skal stilles til rådighed for markedsdeltagere som et middel til at løse kapacitetsbegrænsninger inden for deres eget budområde eller som et middel til at styre strømme, der er resultat af transaktioner inden for samme budområde. Dette afsnit skal anses for opfyldt, når minimumskapaciteten for grænser, der anvender en koordineret nettotransmissionskapacitetsmetode, udgør 70 % af transmissionskapaciteten under overholdelse af de driftsmæssige sikkerhedsgrænser efter fradrag af eventuelle uforudsete hændelser som fastsat i overensstemmelse med retningslinjerne om kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger, er tilgængelig for budområdeoverskridende handel. De tyske og de danske myndigheder anmoder om, at denne minimumskapacitet ikke skal finde anvendelse på den samlede transmissionskapacitet under overholdelse af de driftsmæssige sikkerhedsgrænser efter fradrag af eventuelle uforudsete hændelser. Den skal i stedet kun finde anvendelse på den resterende kapacitet efter fradrag af al kapacitet, der forventes at være nødvendig for transmissionen af produktionen fra vindmølleparkerne, som er forbundet til KF-systemet til land (»resterende kapacitet«).

(12) Hvis der således ud af en transmissionskapacitet på 400 MW allerede er behov for 320 MW til transport af vindenergi til land, er det kun i henhold til fritagelsesanmodningen 80 MW, der er underlagt kravene i artikel 16, stk. 8. Hvis minimum 70 % af de 80 MW derfor er tilgængelig for budområdeoverskridende handel, bør dette efter de tyske og de danske myndigheders opfattelse anses for at være tilstrækkelig til at opfylde kravene i elektricitetsforordningens artikel 16, stk. 8. Den kapacitet, der er trukket fra den samlede kapacitet, før beregning af den minimumskapacitet, som stilles til rådighed for handel inden for day-ahead-tidsrammen, skal baseres på prognoserne for vindenergiproduktion fra begge transmissionssystemoperatører på day-ahead-stadiet. Uudnyttet kapacitet efter tildeling af day-ahead-kapacitet skal stilles til rådighed for intraday-markedet.

(13) Det skal bemærkes, at denne metode, som angivet i anmodningen, for øjeblikket er medtaget i kapacitetsberegningsmetoden vedrørende kapacitetsberegning for Hansa-regionen med hensyn til day-ahead- og intraday-tidsrammerne. Kapacitetsberegningen for Hansa-regionen omfatter Kriegers Flak-projektet. Kapacitetsberegningsmetoden for Hansa-regionen blev aftalt mellem de nationale regulerende myndigheder i Hansa-regionen den 16. december 2018. Det har endnu ikke været muligt at aftale kapacitetsberegningsmetoden vedrørende kapacitetsberegningen for Hansa-regionen med hensyn til forward-tidsrammen og en opdateret metode vedrørende day-ahead- og intraday-tidsrammerne mellem de kompetente nationale regulerende myndigheder i regionen, navnlig fordi der ikke er nogen aftale om metoden til beregning af kapacitet på Kriegers Flaks samkøringslinje. Derfor blev fristen for at nå til enighed forlænget i håb om at skabe klarhed gennem nærværende fritagelsesprocedure ([4]).

3.2. **Elektricitetsforordningens artikel 12, 14, 15 og 16**

(14) Artikel 12, 14, 15 og 16 i elektricitetsforordningen henviser i flere tilfælde til minimumsniveauer for tilgængelig kapacitet, jf. artikel 16, stk. 8. De tyske og de danske myndigheder anmoder om fritagelsen med henblik på, at minimumskapaciteten i disse artikler afspejler minimumskapaciteten som beregnet ovenfor, således 70 % af den resterende kapacitet.

(15) Kommissionen anser ikke dette for at være separate fritagelsesanmodninger. Det er vigtigt at bemærke, at elektricitetsforordningens artikel 64, stk. 1, ikke muliggør fritagelser fra forordningens artikel 12. For så vidt en fritagelse fra artikel 16, stk. 8, resulterer i en anden beregning af minimumskapaciteten, omfatter alle henvisninger til denne minimumsværdi i forordningen henvisninger til værdien omhandlet i afgørelsen om fritagelse.

([4]) Jf. ACER's afgørelse 6/2020 af 7. februar 2020 om anmodningen fra de regulerende myndigheder vedrørende kapacitetsberegning for Hansa-regionen om forlængelse af fristen for at nå til enighed om en langsigtet kapacitetsberegningsmetode, https://www.acer.europa.eu/Official_documents/Acts_of_the_Agency/Individual%20decisions/ACER%20Decision%2006-2020%20on%20extension%20Hansa_LT_CCM.pdf.

3.3. **Netregler og retningslinjer**

(16) Ud fra anmodningen skal fritagelsen også tages i betragtning i de respektive kapacitetsberegningsprocesser efter Kommissionens forordning (EU) 2015/1222 ([5]) om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger, Kommissionens forordning (EU) 2016/1719 ([6]) om fastsættelse af retningslinjer for langsigtet kapacitetstildeling og Kommissionens forordning (EU) 2017/2195 ([7]) om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer. I det omfang der anmodes om fritagelser fra de metoder, der er vedtaget i henhold til disse forordninger, anses sådanne anmodninger ikke for at være separate fritagelsesanmodninger, men for at være uløseligt forbundet med anmodningen om fritagelse fra elektricitetsforordningen. I det omfang en bestemmelse i elektricitetsforordningen som følge af en fritagelse ikke finder anvendelse, eller kun delvist finder anvendelse, på et projekt, finder metoder vedtaget efter lavere reguleringsniveau, som henviser til den respektive bestemmelse i elektricitetsforordningen eller på grundlag deraf, heller ikke anvendelse.

(17) Det fremgår desuden af fritagelsesanmodningen, at reservationen af kapacitet på markedet på lang sigt skal baseres på den resterende kapacitet efter fradrag af den installerede vindenergikapacitet. Reservationen af kapacitet i de andre tidsenheder for markedet skal baseres på den resterende kapacitet efter fradrag af den forventede tilførsel af vindenergi. Selv om det fremgår af anmodningen, at afkortningen af offshorevindmølleparker (hvilket udelukkende forstås som vindmølleparkerne Baltic 1 og 2 og Kriegers Flak) som følge af reservationen af grænseoverskridende kapacitet for budområdeoverskridende handel skal undgås i alle tidsenheder for markedet, fortolker Kommissionen dette således, at denne anmodning er den forventede konsekvens af de andre anmodede fritagelser og den beskrevne metode til beregning og tildeling af kapacitet og ikke en anmodning om separate fritagelser. Det fremgår navnlig udtrykkeligt af anmodningen, at der skal tildeles fast kapacitet, og derfor skal ingen tildelt transmissionskapacitet afkortes med henblik på at forhindre afkortning af offshorevindmølleparkerne.

3.4. **Varighed af den anmodede fritagelse**

(18) I fritagelsesanmodningen anmodes om, at fritagelsen træder i kraft samtidig med idriftsættelsen af KF, som forventes i 3. kvartal 2020, og gælder »så længe vindmølleparkerne Baltic 1, Baltic 2 og Kriegers Flak er tilsluttet KF«. Senere henvises til en tidsbegrænsning »så længe disse vindmølleparker er funktionsdygtige og tilsluttet systemet«.

(19) Kommissionen fortolker dette således, at det henviser til de vindmølleparker, som allerede eksisterer eller, hvad angår vindmølleparken Kriegers Flak, som skal være funktionsdygtige i den nærmeste fremtid. Med hensyn til de nye vindmølleparker vil deres forventede produktion, end ikke som opfølgende investeringer i de eksisterende parker, ikke blive fratrukket den samlede transmissionskapacitet før beregning af den resterende kapacitet.

4. **BEMÆRKNINGER MODTAGET I HØRINGSPERIODEN**

(20) I høringsperioden modtog Kommissionen bemærkninger fra fem forskellige interesserede parter og fra én medlemsstat.

— Fire ud af de seks indlæg var for eller udtrykte som minimum forståelse for den anmodede fritagelse, dog blev der i to af disse indlæg anmodet om klare frister for fritagelsen, hvoraf ét var med henblik på hurtig tilpasning af projektet til det EU-retlige retsgrundlag. Et andet indlæg kommenterede ikke på selve fritagelsesanmodningen, mens det sjette indlæg argumenterede for at afvise fritagelsen og, som den næstbedste løsning, fastsætte en kortere frist for den.

— Med hensyn til varigheden af en eventuel fritagelse argumenterede to ud af de fire indlæg til fordel for at give en fritagelse for, at fritagelsen skulle gælde i hele de tilsluttede vindmølleparkers levetid, men ét indlæg anmodede om, at fritagelsens varighed skulle anføres uden at foreslå en konkret varighed, og et andet indlæg anmodede om, at fritagelsen skulle være midlertidig, med et eksempel på en frist på fem år, med henblik på at udvikle en offshorebudområdeløsning for KF.

([5]) Kommissionens forordning (EU) 2015/1222 af 24. juli 2015 om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger (EUT L 197 af 25.7.2015, s. 24).

([6]) Kommissionens forordning (EU) 2016/1719 af 26. september 2016 om fastsættelse af retningslinjer for langsigtet kapacitetstildeling (EUT L 259 af 27.9.2016, s. 42).

([7]) Kommissionens forordning (EU) 2017/2195 af 23. november 2017 om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer (EUT L 312 af 28.11.2017, s. 6).

— Fem ud af de seks indlæg understregede, at selv om en (betinget) ad hoc-fritagelsesafgørelse kan være berettiget som følge af de særlige forhold i den foreliggende sag, var fritagelserne ikke et egnet alternativ til at fastsætte et bredere regelsæt for at sikre en varig lovgivningsmæssig løsning. En sådan lovgivningsmæssig løsning vil både være til gavn for fremtidige hybridprojekter og give mulighed for at udskifte fritagelsen efter en vis tid, hvilket er nødvendigt for at nå til enighed om den lovgivningsmæssige behandling og en eventuel genforhandling af KF-kontrakter. Det sjette indlæg anerkendte, at der er sket ændringer i forhold til rammen, men understregede, at det var almindeligt i forbindelse med langsigtede projekter at foretage visse lovgivningsmæssige ændringer i projekternes gennemførelsesperiode.

— For så vidt angår indholdet af en sådan varig lovgivningsmæssig løsning, som ikke henhører under nærværende fritagelsesafgørelses anvendelsesområde, fremhævede to af indlæggene, at der bør gives direkte støtte på en markedsbaseret måde (som f.eks. via auktioner) frem for indirekte via kunstigt høje elpriser eller særlig funktionel behandling, såsom prioriteret lastfordeling og manglende balanceansvar. Ét indlæg går i nærmere detaljer og støtter offshorebudområder som en lovende løsning, der også kan anvendes på KF i fremtiden, og understreger, at udformningen af markedet ikke bør skelne mellem onshore- og offshoreproduktion, og anerkender samtidig behovet for at vurdere de fordelingsmæssige virkninger af offshorebudområder nærmere.

5. **VURDERING**

(21) I henhold til elektricitetsforordningens artikel 64 kan der gives fritagelse fra de relevante bestemmelser i artikel 3 og 6, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 1 og 4, artikel 9, 10 og 11, artikel 14 til 17, artikel 19 til 27, artikel 35 til 47 og artikel 51 i forordningen, forudsat at medlemsstaten/medlemsstaterne (i dette tilfælde både Danmark og Tyskland) kan påvise, at der er betydelige problemer forbundet med driften af små isolerede systemer eller små forbundne systemer.

(22) Undtagen for så vidt angår regioner i den yderste periferi skal fritagelsen være tidsbegrænset og omfattet af betingelser, der tager sigte på at øge konkurrencen og integration med det indre marked for elektricitet.

(23) Endelig skal fritagelsen søge at sikre, at den ikke hindrer overgangen til vedvarende energi, øget fleksibilitet, energioplagring, elektromobilitet og fleksibelt elforbrug.

5.1. **Lille isoleret system eller lille forbundet system**

(24) Elektricitetsforordningen indeholder ikke bestemmelser om generelle automatiske fritagelser for små forbundne eller små isolerede systemer. Uanset de forskellige størrelser og tekniske egenskaber for EU's elsystemer antager forordningen således, at alle sådanne systemer kan og bør drives i overensstemmelse med det samlede regelsæt.

(25) Denne antagelse kan dog tilbagevises, og i henhold til elektricitetsforordningens artikel 64, stk. 1, er der således mulighed for fritagelse fra visse bestemmelser i elektricitetsforordningen, hvis medlemsstaterne bl.a. kan påvise, at anvendelse af disse bestemmelser på små isolerede systemer kan være forbundet med betydelige problemer, navnlig som følge af de geografiske forhold eller efterspørgselsprofiler, der gør sig gældende for de pågældende systemer. Dette har f.eks. vist sig at være tilfældet for visse små og isolerede Middelhavsøer med meget lav efterspørgsel om vinteren og en betydelig stigning i efterspørgslen i korte turistsæsoner ([8]).

(26) Ud over *isolerede* systemer tager elektricitetsforordningen hensyn til muligheden for også at give fritagelse til små *forbundne* systemer. Dette rejser spørgsmålet om, hvad et *system* udgør efter elektricitetsforordningens artikel 64. Til dato vedrører alle Kommissionens afgørelser om at give fritagelse for isolerede systemer øer. Den kendsgerning, at det eneste system, der udtrykkeligt nævnes i artikel 64, er Cyperns, en ø hvis transmissionssystem i øjeblikket ikke er forbundet til andre medlemsstaters transmissionssystemer, viser, at øer også var det, som lovgiveren havde til hensigt, da muligheden for fritagelse for små isolerede eller små forbundne systemer blev medtaget.

([8]) Jf. Kommissionens afgørelse 2014/536/EU af 14. august 2014 om at give Den Hellenske Republik fritagelse fra visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF (EUT L 248 af 22.8.2014, s. 12).

(27) Selve betegnelsen »system« er ikke defineret, hverken i elektricitetsforordningen eller elektricitetsdirektivet. Dog defineres i artikel 2, stk. 42 og 43, i elektricitetsdirektivet henholdsvis betegnelsen »lille isoleret system« og »lille forbundet system«. Små isolerede systemer defineres som »ethvert system med et forbrug på under 3 000 GWh i 1996, som får mindre end 5 % af sit årlige forbrug dækket via sammenkobling med andre systemer«, og små forbundne systemer defineres som »ethvert system med et forbrug på under 3 000 GWh i 1996, som får mere end 5 % af sit årlige forbrug dækket via sammenkobling med andre systemer«.

(28) For det første antager begge definitioner, at systemet er noget, inden for hvilket et elforbrug kan måles og defineres. For det andet er det noget, der kan sammenkobles med andre systemer. I henhold til direktivets artikel 2, nr. 39), (som afviger fra forordningen) er betegnelsen »samkøringslinje« også defineret som »udstyr, der anvendes til at sammenkoble elektricitetssystemer«. På baggrund heraf er det tydeligt, at »system« må være noget, der i) kan omfatte forbrugssteder og ii) kan sammenkobles til andre systemer ved hjælp af elektriske kabler. Dette synes at udelukke fortolkningen af flere overlappende og indbyrdes forbundne systemer som værende et »system«. Tværtimod er det nødvendigt klart at adskille ét system fra et andet. Den klareste adskillelse, og det er også den, der har været anvendt ved Kommissionens praksis i andre sager til dato ([9]), er en topologisk adskillelse af ét geografisk område fra et andet, såsom et hav, der adskiller en ø fra andre øer og fastlandet eller bjerge. Endvidere er det klart, at et »system« skal holdes sammen af noget og ikke kan bestå af flere fuldstændig uafhængige og uforbundne elementer, idet en gruppe af adskilte og ikkeforbundne sammenkoblede øer ikke vil udgøre ét men flere systemer.

(29) I den foreliggende sag er området forbundet af kabler, idet en del af KF ligger midt ude i havet. Vindmølleparken Baltic 2 og Kriegers Flak er placeret på eller i nærheden af Kriegers Flak-revet, mens vindmølleparken Baltic 1 er placeret mellem revet og det tyske fastland. Vindmølleparkerne er således klart adskilt fra fastlandet af Østersøen. Havet adskiller imidlertid også vindmølleparkerne fra hinanden. Selv om de er forbundet til hinanden af kabler, er det ikke anderledes end deres tilslutning til systemerne på land.

(30) KF-systemet udgør imidlertid en enhed, der er sammenholdt af den fælles operation via MIO. MIO fungerer på mange måder som en adskilt systemoperatør, der selvstændigt beregner kapacitet, kommer med forslag til afhjælpende foranstaltninger i tilfælde af kapacitetsbegrænsning, træffer foranstaltninger for at sikre spændingsstabilitet og køber modkøbsydelser, omend under tilsyn af systemoperatører, dvs. de to transmissionssystemoperatører, som ejer netelementerne. Således er KF *adskilt fra andre systemer af havet* og *bundet sammen som ét system af et fælles operationelt koncept og en fælles driftsfunktion*. Endvidere overlapper det ikke andre systemer, og man kan heller ikke sige, at de enkelte vindmølleparker udgør adskilte systemer. Ingen af de to transmissionssystemoperatører kan ensidigt kontrollere KF systemelementerne.

(31) Således udgør det kombinerede KF-netanlæg, sammen med de tilsluttede vindmølleparker, et system efter forordningens artikel 64.

(32) KF er også klart et »lille« system. Med hensyn til nystartede systemer er det logisk at undlade at henvise til forbruget i 1996. Dette referenceår går stadig tilbage til det første elektricitetsdirektiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF ([10]), omend med en tærskel på 2 500 GWh. Det har været bibeholdt som referencepunkt i en længere årrække for at forhindre, at systemer ændrer status på baggrund af ændringer i deres årlige forbrugstal.

([9]) Jf. Kommissionens afgørelse 2004/920/EF af 20. december 2004 om en fritagelse fra visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF vedrørende øgruppen Azorerne (EUT L 389 af 30.12.2004, s. 31), Kommissionens afgørelse 2006/375/EF af 23. maj 2006 om fritagelse fra visse bestemmelser i direktiv 2003/54/EF vedrørende øgruppen Madeira (EUT L 142 af 30.5.2006, s. 35), Kommissionens afgørelse 2006/653/EF af 25. september 2006 om at give Republikken Cypern fritagelse fra visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF (EUT L 270 af 29.9.2006, s. 72), Kommissionens afgørelse 2006/859/EF af 28. november 2006 om at give Malta en fritagelse fra visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF (EUT L 332 f 30.11.2006, s. 32) og Kommissionens afgørelse 2014/536/EU af 14. august 2014 om at give Den Hellenske Republik fritagelse fra visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF (EUT L 248 af 22.8.2014, s. 12).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet (EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20).

(33) Men så snart et nyt system står klart og er fuldt funktionsdygtigt, er det nødvendigt på det tidspunkt at anvende dets forbrug som basis for at vurdere, om der er tale om et »lille« system. Dette er tilfældet for KF. KF-systemet har ikke et betydeligt forbrug, idet det samlede forbrug inklusiv nettab anslås til ca. 90 GWh. Der forventes heller ikke nogen betydelig stigning i forbruget (f.eks. gennem produktion af brint) i den nærmeste fremtid. Selv om forbruget efter artikel 2, nr. 42) og 43), i forordningen kan tyde på, at udtrykket »små systemer« er forbundet med »menneskeligt« forbrug og således begrænset til beboede øer, er Kommissionen af den opfattelse, at manglen på efterspørgsel fra husholdninger og virksomheder ikke udelukker betegnelsen »lille system«. Eftersom der ikke er en minimumstærskel, vil krav om menneskeligt forbrug i systemet ikke give mening som adskillelseskriterie. Selv om Kommissionens afgørelser om små systemer hovedsageligt sigter mod at løse særlige udfordringer for stabile og konkurrencedygtige forsyninger til systemets beboere, begrænser ordlyden i forordningen ikke muligheden for fritagelse for sådanne problemer. Eftersom artiklen henviser til betydelige problemer »forbundet med driften« af et system, kan disse problemer lige så vel bygge på interaktionen mellem systemet og produktionen, der finder sted deri, som på interaktionen med efterspørgsel.

(34) Endelig er KF, som selv leverer betydelig kapacitet på samkøringslinjerne, tydeligt »forbundet«.

(35) KF er således et lille forbundet system i henhold til elektricitetsforordningens artikel 64, stk. 1, litra a).

5.2. **Betydeligt problem forbundet med driften af systemet**

5.2.1. *Hvad forstås ved et betydeligt problem?*

(36) Ordlyden af artikel 64 er meget bred og henviser til »betydelige problemer forbundet med driften af systemet«. Betegnelsen »betydelige problemer« er hverken juridisk defineret og Kommissionen har heller ikke givet en definition af betegnelsen i sin afgørelsespraksis. Den åbne formulering giver Kommissionen mulighed for at tage hensyn til alle potentielle problemer forbundet med små systemers særlige situation, forudsat de er betydelige og ikke blot har marginal betydning. Sådanne problemer kan variere betydeligt afhængig af de særlige geografiske forhold, der gør sig gældende for det pågældende system, produktionen og forbruget, men også på grund af teknologisk udvikling (såsom elektricitetslagring og små produktionsanlæg).

(37) I tidligere afgørelser har de problemer, der skulle løses, været forbundet med at bevare social samhørighed og/eller lige konkurrencevilkår mellem fastlandet og øerne i en situation, hvor systemsikkerheden på øen krævede yderligere foranstaltninger eller omfattede betydeligt højere omkostninger på en ø sammenlignet med fastlandet. »Drift« kan således ikke forstås snævert, såsom at sikker drift af systemet ikke vil være muligt uden fritagelsen. Derimod har »problemer« altid været anset for også at omfatte socioøkonomiske problemer for brugerne af det konkrete system ([11]).

(38) Endvidere bliver de pågældende problemer nødt til at forekomme for driften *af systemet*. Det forekommer derfor svært at forstille sig en begrundelse, der udelukkende er baseret på konsekvenser, som forekommer uden for systemet, som f.eks. konsekvenser for nationale støtteordninger. Dette udelukker ikke relevansen af »indirekte« konsekvenser med hensyn til f.eks. sikker drift af systemet.

5.2.2. *KF-systemet som det første af sin art*

(39) KF-systemet er det første af sin art, som kombinerer tilslutningskabler mellem onshoresystemer og offshorevindmølleparker, der er placeret i to forskellige lande, et kabel med tilslutning til disse offshorevindmølleparker, der dermed giver mulighed for handel med el mellem både onshoresystemer, en omformerstation mellem to forskellige synkrone områder, to forskellige spændingsniveauer tilsluttet via en offshoretransformer samt MIO, der selvstændigt (under tilsyn af operatørerne fra begge transmissionssystemoperatører) kontrollerer de forskellige systemelementer, som udløser modkøb eller afkortning, hvor det er nødvendigt, og fastsætter omformerens indstillingspunkter.

([11]) Jf. f.eks. afgørelse 2014/536/EU, som henviser til de højere omkostninger, der er forbundet med produktion af elektricitet på øerne, selv om priserne ifølge loven svarer til dem på fastlandet.

(40) Det er en kompleks opgave at etablere et sådant system og har været forbundet med betydelige udfordringer. Med tanke på projektets høje kompleksitet har tiden fra planlægning til endelig realisering af projektet været lang.

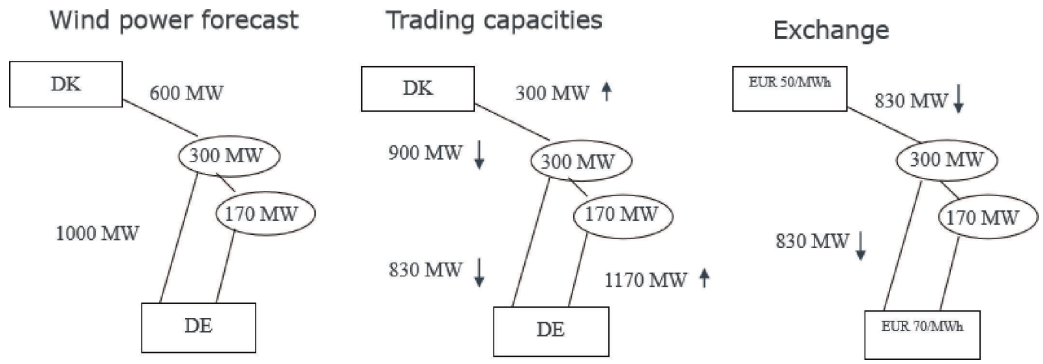
(41) Da der i 2010 blev underskrevet en tilskudsaftale mellem Kommissionen og transmissionssystemoperatørerne om et bidrag på 150 mio. EUR af EU-midler til KF-projektet, forudsatte aftalen, at idriftsættelsen af KF-systemet var planlagt til at finde sted i juni 2016.

(42) Som følge af at det var det første af sin art var det imidlertid nødvendigt at ændre systemets konfiguration midt i projektet. Til at begynde med var det planen at anvende HVDC-kabler, men da den planlagte HVDC-offshoreplatform blev ca. 250 % dyrere end forventet ([12]), var det nødvendigt at ombygge systemet og anvende offshorevekselstrømskabler. Der blev underskrevet en revideret tilskudsaftale i september 2015.

(43) Denne reviderede struktur medførte en væsentlig reduktion i transmissionskapaciteten i tillæg til, hvad der er nødvendigt for at overføre den producerede vindenergi fra offshorevindmølleparkerne til land. Dette kan påvises ved at sammenligne to eksempler på håndtering af kapacitetsbegrænsning, som fremgår af forskellige redegørelser fra Energinet.dk til Kommissionen henholdsvis den 14. november 2012 og den 3. september 2014:

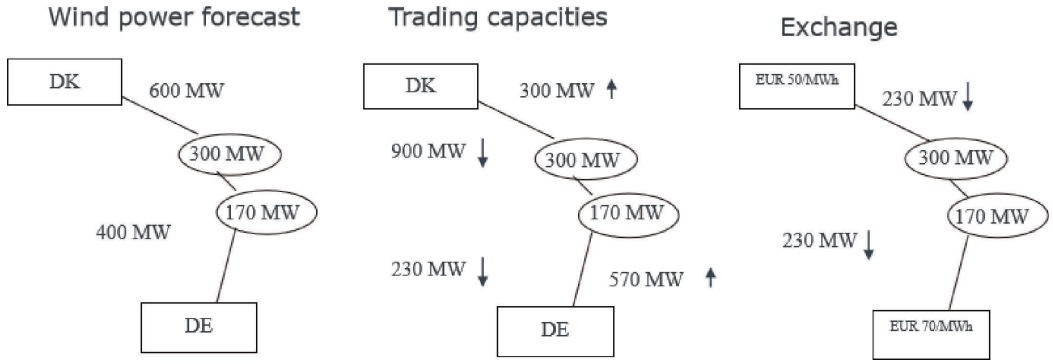
Figur 3

Eksempel baseret på projektplanen for 2012

Figur 4

Eksempel baseret på projektplanen for 2014

(44) Disse eksempler viser, under forudsætning af at outputtet fra vindproduktionen er det samme i begge scenarier, at kapaciteten på KF-systemet, der var stillet til rådighed for markedet for handel til Tyskland var 830 MW i forbindelse med projektet fra 2012 og 230 MW i forbindelse med projektet fra 2014. Det skal imidlertid bemærkes, at den faktiske forskel mellem begge de udformede projekter i høj grad afhænger af vindforholdene ([13]).

([12]) Redegørelse fra 50Hertz til Europa-Kommissionen af 9. maj 2014, dias 3.

([13]) På grundlag af oplysningerne fra de tyske og de danske myndigheder af 11. september 2020, kan kapacitetsværdierne sammenlignes som følger: Med hensyn til de tyske og de danske offshorevindmølleparker, som hver har den samme udnyttelsesgrad, ville transmissionskapaciteten, der stilles til rådighed for markedet til Tyskland i forhold til det oprindelige projekt have ligget på mellem 600 MW (i tilfælde af ingen produktion af vindenergi) og ~ 855 MW (i tilfælde af vindenergiproduktion på ca. 50 % af den respektive installerede kapacitet) og derefter på ~ 855 MW og 661 MW (i tilfælde af maksimal vindenergiproduktion), hvorimod den i forhold til det reviderede projekt ville ligge på mellem 400 MW (i tilfælde af ingen produktion af vindenergi) og 61 MW (i tilfælde af vindenergiproduktion).
Den transmissionskapacitet, der stilles til rådighed for markedet til Danmark, ville i forhold til det oprindelige projekt have ligget på mellem 600 MW (i tilfælde af ingen produktion) og 0 MW (i tilfælde af maksimal produktion), hvorimod den i forhold til det reviderede projekt ville ligge på 400 MW (i tilfælde af vindenergiproduktion på mellem 0 % og 33 %) og derefter ville ligge på mellem 400 MW og 61 MW (i tilfælde af maksimal produktion af vindenergi).

(45) Denne væsentlige ændring i udformningen af projektet viser den særlige udfordring, der er forbundet med dette projekt. Med den nye udformning anvendes usædvanligt lange vekselstrømskabler, med en samlet længde på vekselstrømstilslutningen på mere end 200 km, en længde hvor der normalt ville blive anvendt jævnstrømsteknologi (som oprindeligt planlagt). Dette skaber udfordringer for spændingsstabiliteten inden for systemet. Med henblik på at imødegå denne udfordring har man udviklet MIO-konceptet for at kunne overvåge og kontrollere KF-aktiverne og reagere (selvstændigt men under tilsyn af transmissionssystemoperatører) efter behov.

(46) Reaktionerne fra MIO omfatter indkøb af nødvendige modkøbsmængder, i tilfælde af at der opstår kapacitetsbegrænsninger. Under kraftige vindforhold ville produktionen fra offshorevindmølleparkerne allerede have fyldt en meget stor andel af kablerne. Hvis der kræves store minimumshandelsvolumener under sådanne forhold, ville store modkøbsmængder være hyppigt forekommende.

(47) Eksempler: I situationer hvor prisen i DE/LU-området er højere end prisen i DK2-området, ville kabelforbindelsen mellem de tyske vindmølleparker og det tyske fastland få kapacitetsproblemer, og det ville kræve modkøb for at sikre minimumshandelsvolumen i retningen DE/LU til DK. Hvis minimum 70 % af de 400 MW kapacitet i en sådan situation (dvs. 280 MW) skulle stilles til rådighed for handel, ville denne kapacitet blive anvendt til at transportere elektricitet fra DK 2-området (eventuelt fra vindenergi produceret i Danmark eller andre lande i Skandinavien) til DE/LU-området. Tilføjelsen af de 280 MW og vindenergien fra vindmølleparkerne Baltic 1 og Baltic 2, som er placeret i DE/LU-budområdet, ville imidlertid overstige tilslutningskablets kapacitet mellem disse vindmølleparker og det tyske fastland.

(48) Derfor var det nødvendigt, for at stille denne kapacitet til rådighed, enten at reducere produktionen fra vindmølleparkerne (afkortning/nedadgående belastningsomfordeling), eller også ville systemoperatørerne være nødt til at foretage modkøb (handle elektricitet fra DE/LU-området til DK2-området). Begge metoder ville reducere den fysiske strøm på kablet og forhindre overbelastning. Men som det også følger af elektricitetsforordningens artikel 13, må ikkemarkedsbaseret belastningsomfordeling af elektricitet fra vedvarende energikilder kun anvendes, hvis der intet andet alternativ foreligger. Endvidere kan væsentlige reduceringer i driftstiden for de vedvarende produktionsaktiver have en negativ indvirkning på deres forretningsmuligheder eller formålene med støtte fra ordningen for vedvarende energi. MIO er således etableret for kun at reducere vindmølleparkernes output som en sidste udvej og for først at håndtere kapacitetsbegrænsninger via modkøb.

(49) Derfor vil anvendelsen af artikel 16, stk. 8, øge graden af modkøb, der er behov for. Dette ville uden tvivl øge graden af kompleksitet med hensyn til at bevare en stabil drift af KF-systemet, eftersom det ville kræve hyppigere indgriben fra MIO, og der ville være behov for at større handelsmængder blev varetaget af MIO. Ud fra de tilgængelige oplysninger fremgår det imidlertid ikke, at denne øgede grad af kompleksitet vil sætte spørgsmålstegn ved selve KF-systemets driftssikkerhed og dermed allerede begrunde en fritagelse i sig selv.

(50) I den forbindelse er det dog vigtigt at understrege, at elektricitetsforordningen udtrykkeligt anerkender de særlige udfordringer, der er forbundet med nyskabende projekter generelt samt hybridaktiver, som navnlig kombinerer sammenkobling og onshoretilslutninger.

(51) Det følger af elektricitetsforordningens artikel 3, litra l), at »markedsregler giver mulighed for, at demonstrationsprojekter videreudvikles til bæredygtige, sikre og lavemissionsenergikilder, -teknologier eller -systemer, som skal virkeliggøres og anvendes til gavn for samfundet«. Den lovgivningsmæssige ramme har således til formål at fremme demonstrationsprojekter. Ifølge elektricitetsforordningens artikel 2, nr. 24), defineres et demonstrationsprojekt som »et projekt, der fremviser en teknologi, som er den første af sin art i Unionen, og som udgør en væsentlig nyskabelse, der rækker langt ud over det bedste eksisterende tekniske niveau«. Dette gælder klart KF, som er det første projekt af sin art, og som har krævet, som også fremvist af de væsentlige udfordringer med at frembringe det, væsentlig nyskabelse, der rækker langt ud over det bedste eksisterende tekniske niveau.

(52) Endvidere fremgår det af betragtning 66 i forordningen, at »offshoreelektricitetsinfrastruktur med dobbelt funktion (såkaldte »offshorehybridaktiver«), der kombinerer transport af offshorevindenergi til land og samkøringslinjer, bør også være berettiget til undtagelse, såsom i henhold til de regler, der gælder for nye jævnstrømssamkøringslinjer, samt, hvis projektomkostningerne er særligt høje, for vekselstrømssamkøringslinjer. Kriegers Flak er betydeligt mere kompleks end det gennemsnitlige projekt for vekselstrømssamkøringslinjen, og ville dermed i princippet være berettiget til en fritagelse efter artikel 63. Hvor det er nødvendigt, bør der i regelsættet tages behørigt hensyn til de

særlige forhold for disse aktiver med hensyn til at overvinde hindringer for realiseringen af samfundsmæssigt omkostningseffektive offshorehybridaktiver«. Selv om denne betragtning udtrykkeligt nævner undtagelser for nye samkøringslinjer, og dermed henviser til artikel 63, viser anvendelsen af »såsom«, at dette ikke er den eneste vej til specifikke rammer for hybridaktiver, som betragtningen ønsker at fremhæve. Idet KF er det første hybridaktiv, er det tydeligt, at lovgiverne var bekendt med dette projekt ved udarbejdelsen af betragtning 66, og anså det for muligt, at projektet ville kræve et særligt regelsæt.

(53) Selv om en betragtning ikke kan ændre lovkravene i henhold til forordningen til at opstille rammer gennem fritagelser eller undtagelser, og artikel 3, litra l), ikke fastsætter specifikke krav til, hvordan regelsæt skal behandle demonstrationsprojekter, er de to samlet set udtryk for lovgivers ønske om, at Kommissionen navnlig lægger vægt på den særlige situation og udfordringerne for hybridaktiver og demonstrationsprojekter.

(54) På baggrund heraf står KF som demonstrationsprojekt over for højere grad af kompleksitet. Omfanget af denne kompleksitet kan endnu ikke påvises fuldt ud, eftersom projektet er det første af sin art. Dette vil være tilstrækkeligt til at udgøre problemer efter artikel 64. Det er imidlertid ufornødent at undersøge dette, såfremt andre grunde for fritagelse var tilstrækkelige, alene eller sammen med ovennævnte komplekse drift og opsætning af KF-systemet som det første hybridaktiv af sin art.

5.2.3. *Sikker drift af DK 2-området*

(55) Ud over en øget grad af kompleksitet i forhold til driften af KF-systemet vil den forøgede mængde af modkøb også have indvirkninger på tilgrænsende budområder. DE/LU-området er et stort område i modsætning til DK2-området, som er væsentligt mindre. Dette fører til mere begrænset ressourcetilgængelighed for op- og nedregulering. Det gøres gældende i fritagelsesanmodningen, at disse ressourcer allerede kunne blive fuldt udnyttet ved modkøb for KF-systemet.

(56) Der kunne rejses spørgsmål om, hvorvidt en sådan mangel på tekniske modkøbsressourcer ville være hyppigt forekommende, eftersom modkøb normalt ville forekomme under kraftige vindforhold, hvor et stort antal vindenergiproduktionsaktiver producerer i DK2-området, men i betragtning af de mange forskellige netsituationer, kan dette ikke helt udelukkes.

(57) Ikke desto mindre har KF også andre midler til rådighed med hensyn til håndtering af kapacitetsbegrænsninger på sit net. KF-anlægget kan f.eks. i tilfælde af mangel på modkøbsressourcer stadig fungere sikkert, selv om outputtet fra vindmølleparkernes andel af selve KF-systemet blev reduceret. Dette er udtrykkeligt fastsat i elektricitetsforordningens artikel 13, når det er nødvendigt for at opretholde operationel sikkerhed.

(58) Derudover skal det bemærkes, at stigninger i systemomkostninger alene, det være sig som følge af øgede modkøbsomkostninger eller øgede omkostninger til anskaffelse af reserver for DK2-området, som sådan ikke kan danne grundlag for fritagelser efter artikel 64. I denne forbindelse skal det også bemærkes, at Kommissionen i sin seneste tilsagnsafgørelse i sag AT.40461 *DE/DK Interconnector*, som undersøgte systematiske begrænsninger for grænseoverskridende kapacitet efter EU's konkurrenceregler, vurderede, at ekstraomkostningerne som følge af øget behov for modkøb eller belastningsomfordeling ikke kunne godtages som begrundelse for begrænsning af grænseoverskridende strømme ([14]).

5.2.4. *Berettigede forventninger*

(59) Endelig fremgår det af fritagelsesanmodningen, at de første drøftelser om KF-projektet allerede blev indledt i 2007, og at projektet altid siden da har været planlagt på basis af en særlig tilgang til håndtering af kapacitetsbegrænsning, som kun tildeler kapacitet til det resterende marked efter fradrag af prognoserne for vindenergi på day-ahead-stadiet.

([14]) Jf. Kommissionens afgørelse af 7. december 2018 i sag AT.40461 — DE/DK: https://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/40461/40461_461_3.pdf.

(60) Det fremgår desuden af anmodningen, at der har været betydelige ændringer af regelsættet siden 2007, og at navnlig elektricitetsforordningen, med indførelsen af artikel 16, stk. 8, har indført nye krav i forhold til den eksisterende lovgivning. Det anføres i fritagelsesanmodningen, at investeringsbeslutningen i 2016 blev truffet på baggrund af den antagelse, at offshorevindmølleparkerne kunne drage fordel af prioriteret lastfordeling, på basis af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ([15]), og at konsekvensen heraf var, at kapaciteten for grænseoverskridende handel kunne reduceres.

(61) Kommissionen vil på denne baggrund gerne understrege, at princippet om at maksimere den grænseoverskridende kapacitet ikke er noget nyt, og at disse argumenter ikke kan godtages. For det første er det baseret på de grundlæggende principper i EU-retten og navnlig på artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Union (TEUF), der forbyder forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, og artikel 35 i TEUF, der forbyder kvantitative udførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning. For det andet indførte artikel 16, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 ([16]) forpligtelsen om at maksimere samkøringskapaciteten, hvoraf det fremgår, at »det størst mulige kapacitetsniveau på samkøringslinjerne og de transmissionsnet, der er berørt af grænseoverskridende kapacitet, skal stilles til rådighed for markedsdeltagerne under overholdelse af standarderne for sikker netdrift«. Derudover fremgår det af bilag 1.7 til forordningen, at transmissionssystemoperatørerne »ikke må begrænse kapaciteten på samkøringslinjerne for at afhjælpe kapacitetsbegrænsningerne inden for deres eget systemområde«. Endvidere traf Kommissionen den 14. april 2010 i sag AT.39351 *Swedish Interconnectors* ([17]) afgørelse om at acceptere tilsagn afgivet af de svenske transmissionssystemoperatører om at have, på baggrund af Kommissionens foreløbige vurdering, misbrugt sin dominerende stilling på det svenske marked ved at begrænse den grænseoverskridende kapacitet for at løse interne kapacitetsbegrænsningsproblemer i strid med artikel 102 i TEUF. En lignende indledende konklusion som følge af tilsagn blev draget i sag AT.40461 DE/DK Interconnector ([18]) for grænsen mellem Vestdanmark (DK1) og området Tyskland/Luxembourg.

(62) På baggrund af ovennævnte principper burde markedsoperatørerne have været bekendt med princippet om at maksimere den grænseoverskridende kapacitet. Under alle omstændigheder stod Kommissionens fortolkning af de eksisterende regler vedrørende grænseoverskridende kapacitet helt klart, senest siden april 2010, på basis af sag AT.39351 *Swedish Interconnectors*. Endelig, i modsætning til hvad der hævdes i fritagelsesanmodningen, gav punkt 1.7 i bilag 1 til forordning (EF) nr. 714/2009 heller ikke mulighed for i det uendelige at reducere overførselskapaciteten af hensyn til operationel sikkerhed, omkostningseffektivitet eller minimering af negative virkninger på det indre marked for elektricitet. Derimod blev det tydeligvis »kun tolereret, indtil en langsigtet løsning blev fundet«, hvor en sådan begrænsning undtagelsesvis kan have været tilladt. Det fremgår således klart, at det ikke var tilladt at skabe et helt system, der baserer sig på en permanent reduktion, efter forordning (EF) nr. 714/2009.

(63) Forholdet mellem forpligtelsen til at maksimere den grænseoverskridende kapacitet efter elektricitetsforordningen og give prioriteret lastfordeling og prioriteret adgang til energi fra vedvarende energikilder efter direktiv 2009/28/EF blev imidlertid af i hvert fald nogle markedsdeltagere opfattet som ikke helt klart, og ansøgerne påpeger, at dette spørgsmål blev rejst gentagne gange af projektlederne i deres kontakter med Europa-Kommissionen med hensyn til navnlig dette første projekt af sin art. De transmissionssystemoperatører, der arbejdede på KF-projektet så heller ikke bare igennem fingre med den mulige udfordring for deres påtænkte tilgang til håndtering af kapacitetsbegrænsninger. Tværtimod forelagde de adskillige gange deres planlagte tilgang for Europa-Kommissionens tjenestegrene. Efter ansøgers mening bidrog det til projektlederens forvirring omkring de gældende regler for dette projekt, at Europa-Kommissionens tjenestegrene i adskillige kontakter med projektlederne siden 2010 ikke havde anmodet om ændringer i KF-projektets struktur for at sikre, at princippet om maksimering blev anvendt.

(64) Det fremgår af ansøgningen om tilskud til KF-projektet fra 2010 ([19]), at der skulle foreligge en »korrekt fortolkning af prioriteret feed-in« for at sikre projektets levedygtighed. Det fremgår af den fælles gennemførlighedsundersøgelse, som blev indgivet til Kommissionens tjenestegrene, at den »grundlæggende antagelse er, at kapaciteten på samkøringslinjerne, som ikke forventes at være nødvendig for transport af vindenergi kan stilles til rådighed for spotmarkedet«. Den forventede yderligere transmissionskapacitet for handel var således kun den resterende kapacitet efter transport af offshorevindenergi til land.

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15).

([17]) https://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/39351/39351_1223_4.pdf.

([18]) https://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/40461/40461_461_3.pdf.

([19]) S. 16, risiko 7.

(65) Det fremgik også af undersøgelsen, at »på basis af direktiv 2009/28/EF har alle lande prioriteret adgang til nettet for vedvarende energikilder. Den tyske nationale lovgivning kræver endvidere, at vindmøller til enhver tid kan indgå i det tyske nationale transmissionsnet. I tilfælde af utilstrækkelig transmissionskapacitet kan de formelle netadgangskrav imidlertid imødekommes ved hjælp af modkøb eller balancemarkedsforanstaltninger.« Både problemet med håndtering af kapacitetsbegrænsninger og den mulige løsning med modkøb var derfor allerede blevet drøftet.

(66) Ikke desto mindre var tilgangen til håndtering af kapacitetsbegrænsninger fortsat under drøftelse, herunder med Europa-Kommissionens tjenestegrene. I meget lignende redegørelser den 14. november 2012 og (på basis af den reviderede projektplan) den 3. september 2014 redegjorde Energinet.dk, transmissionssystemoperatøren, udtrykkeligt for, at »modellen for håndtering af kapacitetsbegrænsninger er en væsentlig del af grundlaget for investeringsbeslutningen«. Begge redegørelser rejste udtrykkeligt spørgsmålet om eventuelle modstridende fortolkninger af prioriteret adgang på basis af artikel 16 i direktiv 2009/28/EF på den ene side og princippet om maksimering efter artikel 16 i forordning (EF) nr. 714/2009 på den anden side.

(67) Med en klar beskrivelse af måden, hvorpå transmissionssystemoperatørerne påtænkte at løse denne strid i forhold til KF-projektet, fremgik det af redegørelserne, at »kapacitet til vindenergiproduktion til onshorenettet vil blive reserveret på basis af day-ahead-prognosen« og at »den resterende kapacitet skal gives til markedskoblingen (og dermed definere den kapacitet, der stilles til rådighed for handel) og anvendes på samme måde som kapaciteten på andre samkøringslinjer«. Selv om redegørelsen fra 2014 ikke (på skrift) påpegede den reducerede kapacitet til markedet sammenlignet med den tidligere projektplan, blev dette heller ikke holdt skjult. Tværtimod følger begge redegørelser præcis den samme opbygning, og hvis man holder dem op mod hinanden, fremgår forskellen tydeligt.

(68) Siden 2010 har vigtigheden af tilgangen til håndtering af kapacitetsbegrænsninger således gentagne gange været forelagt på møder med nationale lovgivere og Europa-Kommissionens tjenestegrene, hvor det er blevet fremhævet at forskellige lovkrav i henhold til afledt ret kan opfattes som værende i modstrid med hinanden. Den planlagte tilgang, som projektparterne påtænker at følge for at løse problemet, og den indvirkning, det vil have på den grænseoverskridende kapacitet, fremgår i det mindste også tydeligt af de senere redegørelser. I disse år blev de nationale myndigheder og Kommissionen ved med at støtte projektet, herunder med betydelige finansielle bidrag, uden at kræve ændringer i projektstrukturen.

(69) Kommissionen bemærker også, at det foreslåede koncept er blevet drøftet indgående med de pågældende nationale myndigheder, og at ingen af de involverede nationale lovgivere har gjort indsigelser med hensyn til det forventede koncept for håndtering af kapacitetsbegrænsninger. Tværtimod blev konceptet godkendt af alle lovgivere i den pågældende »Hansa«-region i forbindelse med godkendelse af kapacitetsberegningsmetoden for Hansa-regionen.

(70) Alene det forhold at de nationale myndigheder og Kommissionen over en årrække ikke har givet udtryk for juridiske betænkeligheder med hensyn til et projekt kan selvfølgelig ikke på nogen måde ses som en begrundelse for at indrømme projektet fritagelse. Desuden, som det også er blevet fremhævet i et svar på høringen, må visse ændringer i (eller afklaringer vedrørende) lovbestemte krav forventes med hensyn til projekter med meget lange gennemførselsperioder. I betragtning af spørgsmålets kompleksitet og de omfattende drøftelser af regelsættet kan Kommissionen imidlertid ikke udelukke, at projektparterne med rimelighed kan have antaget, at de kunne gå i gang med projektet som planlagt. Dette anerkendes også af en række indgivelser til Kommissionen, herunder dem, som er temmelig kritiske over for fritagelsen. Hvis de nationale lovgivere, ministerier eller Kommissionen endvidere havde gjort indsigelser, kunne projektet eventuelt være blevet tilpasset før det blev indledt, f.eks. ved at forøge tilslutningskapaciteten på land for at imødekomme øgede strømme for handel (som det var planen til at begynde med, men som derefter blev droppet, da projektet blev ændret).

(71) Grunden til at håndtering af kapacitetsbegrænsninger var nævnt som en *væsentlig* del af investeringsbeslutningen var, at investeringsbeslutningen skulle tage hensyn til alle de involverede parters interesser. Dette omfattede offshorevindenergianlæggene, som modtog subsidier gennem forskellige nationale støtteordninger. Det er klart, at hvis der skulle gives mest mulig kapacitet for handel, ville dette medføre øget sandsynlighed for, at der ville ske afkortning af offshorevindenergianlæggene.

(72) I det omfang at afkortning er ikkemarkedsbaseret, berettiger artikel 13, stk. 7, selvfølgelig disse produktionsanlæg til fuld økonomisk kompensation for tabt indtjening fra støtteordninger og på day-ahead-markedet. Hvis tabt indtjening måtte være højere end dette (f.eks. fra intraday-markedet eller systemtjenester), fastsætter forordningen ingen kompensationsforpligtelse (selv om en sådan forpligtelse kan følge af national lov). Under alle omstændigheder vil en betydelig stigning i afkortningen af offshorevindmølleparker væsentligt ændre projektets grundlæggende forudsætninger, som havde til formål at øge offshorevindmølleparkernes muligheder for transport af elektricitet til land, øge pålideligheden for elforsyning til DK 2-området og til at forøge kapaciteten for handel, men uden at ændre forholdene betydeligt for de eksisterende offshorevindmølleparker eller den prioritet, der gives til deres feed-in under de respektive nationale rammer. Havde projektparterne vidst, at det var nødvendigt at stille mest mulig kapacitet til rådighed for handel uanset vindmølleparkernes prioriterede adgang, kunne projektet således aldrig være blevet gennemført.

(73) På baggrund af regelmæssige kontakter med nationale lovgivere, ministerier og Kommissionen med beskrivelser af den planlagte tilgang, er det plausibelt, at projektparterne kunne have misforstået den retlige situation. Under hensyntagen hertil og i lyset af det særlige fokus, der skal være på de udfordringer, som er forbundet med navnlig dette demonstrationsprojekt vedrørende hybridaktiver og demonstrationsprojekter, kunne anvendelsen af lovkrav, som ville kræve store ændringer i projektgrundlaget, og som, hvis de havde været klare tidligere, kunne have forhindret projektet i at blive gennemført eller ændret projektgrundlaget, anses for at skabe betydelige problemer for driften af det lille forbundne system.

(74) Kommissionen kan således konkludere, at den fulde anvendelse af elektricitetsforordningens artikel 16, stk. 8, på KF-systemet ville skabe betydelige problemer for driften af et lille forbundet system.

5.3. **Fritagelsens anvendelsesområde**

(75) Fritagelsen gælder for beregning og tildeling af overførselskapacitet på KF samkøringslinjen, der fraviger kravene i elektricitetsforordningens artikel 16, stk. 8, for så vidt den fastsætter en minimumstærskel på 70 % af KF-samkøringslinjens *samlede* transmissionskapacitet. I stedet skal elektricitetsforordningens artikel 16, stk. 8, finde anvendelse, for så vidt minimum 70 % af den *resterende* kapacitet skal stilles til rådighed, hvorved forstås minimum 70 % af den resterende kapacitet efter fradrag af det, der skal anvendes til transport af produktionen fra vindmølleparkerne Baltic 1, Baltic 2 og Kriegers Flak til deres respektive onshoresystemer, baseret på daglige prognoser for elproduktionen fra disse parker.

(76) Hvis andre bestemmelser henviser til den »minimumstærskel«, som fremgår af elektricitetsforordningens artikel 16, stk. 8, skal dette betragtes som en henvisning til den minimumstærskel, der fremgår af denne afgørelse. Dette gælder også for netregler og retningslinjer for elektricitet, herunder for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger, for langsigtet kapacitetstildeling samt for de vilkår, betingelser og metoder, der er baseret på disse Kommissionsforordninger.

(77) Alle andre krav i elektricitetsforordningens artikel 16, navnlig kravet om at gøre det størst mulige kapacitetsniveau på samkøringslinjer tilgængeligt, under overholdelse af standarderne for sikker netdrift, finder fortsat anvendelse.

5.4. **Ingen hindring for overgangen til vedvarende energi, øget fleksibilitet, energioplagring, elektromobilitet og fleksibelt elforbrug**

(78) Det fremgår af elektricitetsforordningens artikel 64, at afgørelsen skal søge at sikre, at den ikke hindrer overgangen til vedvarende energi, øget fleksibilitet, energioplagring, elektromobilitet og fleksibelt elforbrug.

(79) Afgørelsen om fritagelse har til formål at åbne mulighed for det første demonstrationsprojekt af sin art, som sigter mod bedre integration af vedvarende energi i elsystemet. Den hindrer derfor ikke omstillingen til vedvarende energi. Desuden har den ingen mærkbar indvirkning på elektromobilitet eller fleksibelt elforbrug.

(80) Med hensyn til øget fleksibilitet og energioplagring er det vigtigt at bemærke, at muligheden for fleksible tjenester (herunder lagring) for at støtte elsystemet direkte afhænger af at skaffe nøjagtige og klare investeringer og sende signaler til disse tjenesteudbydere. Hvis der findes strukturelle kapacitetsbegrænsninger inden for et budområde, medfører det fordrejede investeringssignaler for lokalitetsspecifikke fleksibilitetsydelser. Eksempelvis kunne investering i produktion af brint eller batterilagring inden for KF-systemet være mere levedygtigt inden for et regelsæt, der korrekt afspejler kapacitetsbegrænsningen mellem KF-systemet og begge onshoresystemer. I

betragtning af de betydelige teknologiske udfordringer, der er forbundet med offshoreinvestering, betyder dette ikke automatisk, at sådanne investeringer ville være levedygtige i tilfælde af et adskilt offshorebudområde for KF-systemet, men det er klart, at tilgangen efter fritagelsesafgørelsen kan have negative konsekvenser for sådanne investeringspotentialer sammenlignet med etableringen af et offshorebudområde.

(81) På den anden side kræver elektricitetsforordningens artikel 64 ikke fritagelsesafgørelser for at maksimere potentialet for fleksibilitet eller energioplagring men kun for at »søge at sikre, at fritagelsen ikke hindrer det«. Med andre ord skal fritagelsen ikke hindre udviklingen, som uden fritagelsen ville ske naturligt. Det er imidlertid ikke sikkert, at KF-systemet, i mangel af en fritagelse, vil fungere som et adskilt offshorebudområde. Som respondenterne i høringen også har fremhævet, kan et offshorebudområde have betydelige fordele for markedets funktion, gennemsigtighed og effektive udnyttelse af netaktiver, men det indebærer også en vis kompleksitet, f.eks. med hensyn til fordelingen af omkostninger og fordele. Hvis et offshorebudområde ikke bliver etableret, er det ikke klart, hvorvidt fuldstændig gennemførelse af elektricitetsforordningens artikel 16, stk. 8, i forbindelse med KF-projektet af sig selv ville sende mere præcise investeringssignaler med hensyn til fleksibilitetsydelser eller lagring.

(82) Selv om fritagelsen ikke hindrer omstillingen hen imod øget fleksibilitet, herunder energioplagring, er det vigtige at tage hensyn til behovet for hensigtsmæssige investeringssignaler og dets indvirkning på eventuel lagring eller andre fleksibilitetsinvesteringer med hensyn til betingelserne for fritagelsen.

5.5. **Tidsbegrænsning for fritagelsen og betingelser, der tager sigte på at øge konkurrencen og integration med det indre marked for elektricitet**

(83) Det fremgår af elektricitetsforordningens artikel 64, at fritagelsen skal være tidsbegrænset, og at den skal være omfattet af betingelser, der tager sigte på at øge konkurrencen og integration med det indre marked for elektricitet.

5.5.1. *Tidsbegrænsning*

(84) En tidsbegrænsning kan således ikke blot være begrundet i proportionalitetsprincippet, f.eks. hvis en kortere fritagelse kan løse de aktuelle problemer, eller hvis en længere fritagelse vil medføre en uforholdsmæssig stor byrde for markedsdeltagerne. Forordningen indeholder bestemmelser om en *obligatorisk* begrænsning til forskellige formål. Først og fremmest antager forordningen, at det generelle regelsæt kan anvendes i alle situationer på det indre marked, og at en sådan generel anvendelse er til gavn for samfundet. Selv om artikel 64 anerkender, at fritagelser kan være nødvendige i særlige situationer, kan disse fritagelser medføre en højere grad af kompleksitet af det samlede system og hindre integration også i naboområderne. Endvidere er begrundelsen for fritagelse normalt baseret på de tekniske og retlige rammer på det pågældende tidspunkt og på en given nettopologi. Alle disse situationer kommer til at ændre sig. Endelig er det vigtigt, at markedsdeltagerne er i stand til at forudsige lovgivningsmæssige ændringer i tilstrækkelig god tid. Alle fritagelser skal derfor være tidsbegrænsede.

(85) Den eneste situation, hvor forordningen indeholder bestemmelser om generelle fritagelsesmuligheder uden tidsbegrænsning vedrører regioner i den yderste periferi som defineret i artikel 349 i TEUF, som ikke kan samkøres med Unionens energimarked af indlysende fysiske grunde. Dette er let at forstå, eftersom disse regioner ikke har nogen indvirkning på det indre marked for elektricitet. Eftersom KF ikke er en region i den yderste periferi, bliver der nødt til at være en klar og forudsigelige tidsbegrænsning for fritagelsen.

(86) Fritagelsesanmodningen indeholder forslag om en tidsbegrænsning baseret på de tre offshorevindmølleparkers drift og tilslutning. Det fremgår således af ordlyden, at den ikke er tidsubegrænset. Denne betingelse er imidlertid ikke tilstrækkelig præcis i forhold til, hvad der stadig forstås ved »drift« af de oprindelige vindmølleparker, og giver ikke tredjeparter mulighed for at forudse regelsættet i tilstrækkelig god tid.

(87) For at undgå enhver tvivl skal det klart kunne identificeres, hvorvidt en offshorevindmøllepark, der er tilsluttet til KF-systemet, stadig er en af de oprindelige vindmølleparker. Der bør under alle omstændigheder tilføjes en betingelse om, at fra det tidspunkt, hvor en af de tre vindmølleparker stopper med at køre, undtagen for sædvanlig vedligeholdelse eller reparation, eller er genstand for betydelige ændringer, hvilket som minimum anses for at være tilfældet, når en ny tilslutningsaftale er påkrævet, eller hvor produktionskapaciteten af vindmølleparken forøges med mere end 5 %, skal produktionen fra denne vindmøllepark ikke længere fratrækkes den samlede transmissionskapacitet før beregning af den resterende kapacitet for dermed at forøge den kapacitet, der er til rådighed for handel på samkøringslinjen.

(88) Men hvis en eller to af vindmølleparkerne stopper med at køre eller på anden måde bliver omfattet af fritagelsen, skal det ikke have negative konsekvenser for de andre vindmølleparkers handelsmæssige situation eller systemets drift. Således ophører fritagelsen ikke bare, fordi en af vindmølleparkernes produktion ikke længere er berettiget til forudgående fradrag fra den samlede transmissionskapacitet, men kun hvis *alle* de tre vindmølleparker er berettiget til dette fradrag.

(89) Med hensyn til den passende varighed af fritagelsen bemærker Kommissionen, at den umiddelbare anvendelse af reglerne, hvorfra der anmodes om fritagelse, ville kræve væsentlige ændringer af regeludstedelsen og de kommercielle ordninger for KF, med potentielle negative konsekvenser for vindmølleparkernes drift.

(90) På den anden side bemærker Kommissionen, at hvis der gives fritagelse, så længe vindmølleparkerne kører og er tilsluttet, kan det betyde, at fritagelsen ville gælde i 20 år eller længere i betragtning af offshorevindmølleparkers gennemsnitlige levetid. En så lang fritagelse kan medføre betydelige ulemper for markedsintegrationen.

(91) Derudover er det vigtigt, at fritagelsen for KF ikke skaber et uforanderligt og ufleksibelt, og temmelig fremmed, element i forbindelse med offshoreregeludstedelsen. For at sikre tilstrækkelig fleksibilitet, men samtidig sikre alle parter i projektet og andre markedsdeltagere et tilstrækkeligt niveau af sikkerhed og forudsigelighed, bør der fastsættes en regelmæssig revision af den ramme, som er godkendt i denne fritagelsesafgørelse.

(92) Kommissionen bliver derfor nødt til finde den rette balance mellem projektparterne i KF's legitime interesser og nabomedlemsstaterne, som har haft tillid til lovligheden af den lovgivningsmæssige løsning, der er udviklet for det første projekt af sin art og i EU-forbrugernes og -producenternes interesse for at drage fordel af princippet om maksimering af grænseoverskridende strømme.

(93) Kommissionen tager hensyn til, at udvikling og gennemførelse af en lovgivningsmæssig løsning, der ikke kræver en fritagelse, er en mulighed ([20]), men at det vil tage lang tid og desuden medføre en betydelig grad af kompleksitet. Det samme gælder de nødvendige tilpasninger af kontrakter til den nye lovgivningsmæssige behandling i overensstemmelse med EU-reglerne. Eftersom regelsættet for offshorehybridaktiver desuden er til behandling i øjeblikket, bør der afsættes tilstrækkelig tid til at sikre, at sådanne tilpasninger ikke skal påbegyndes, før der er skabt en solid og klar basis derfor. Det forekommer derfor hensigtsmæssigt at indrømme fritagelse i ti år.

(94) Det kan dog ikke helt udelukkes, at det fortsat vil være nødvendigt at bibeholde fritagelsen for at sikre økonomisk balance og KF-systemets levedygtighed selv over denne periode på ti år. Kommissionen kan således forlænge denne periode, hvis det er berettiget. Fritagelsen, inklusiv eventuelle forlængelser, kan ikke vare mere end 25 år, idet det vil overstige vindmølleparkernes forventede levetid.

(95) Kommissionens revision af en eventuel anmodning om forlængelse omfatter en vurdering af, hvorvidt det er muligt at ændre projektstrukturen på en måde, der giver mulighed for fuld integration af KF-systemet i det generelle regelsæt, der f.eks. er omfattet af definitionen af offshorebudområder. Enhver ændring af projektstrukturen ville tage behørigt hensyn til den økonomiske balance som fastsat i fritagelsesafgørelsen. En detaljeret procedure for anvendelse og indrømmelse af en sådan forlængelse fremgår af afsnit 5.5.3.

([20]) I forbindelse med høringen har interessenterne navnlig peget på muligheden for at udvikle et offshorebudområde for projektet.

5.5.2. *Andre betingelser*

(96) Med hensyn til at indføre yderligere betingelser vil indførelse af en forøgelse af den minimumskapacitet, der stilles til rådighed for handel til et ellers uændret projekt, bidrage direkte til at rejse det problem, som fritagelsen skal løse, i de timer, hvor kablerne i KF-systemet har kapacitetsproblemer. På den anden side gælder princippet om maksimering under alle omstændigheder, hvis sådanne kabler ikke har kapacitetsproblemer, idet maksimumskapaciteten, hvor det er teknisk muligt, allerede skal stilles til rådighed op til transmissionssystemets samlede kapacitet.

(97) Når dette er sagt, kan det ikke helt udelukkes, at der er basis for en forøgelse af den tilgængelige kapacitet på længere sigt. Navnlig de tidligere projektplaner gav mulighed for etablering af yderligere jævnstrømskabler, og disse planer blev opgivet, da omkostningerne til de nødvendige komponenter ville blive 2,5 gange større (se betragtning 40-42 ovenfor). Det er således ikke udelukket, at sådanne investeringer kunne blive foretaget i fremtiden. Navnlig KF-tilskudsaftalen gav mulighed for at integrere en svensk vindmøllepark i KF-systemet og rejste muligheden for at forøge kapaciteten i sådan et scenarie.

(98) Hvis ny teknologisk udvikling eller markedsudvikling eller investering i nye offshorevindmølleparker i nærheden af KF medfører en opgradering af det eksisterende system eller etableringen af nye kabler, som forøger den tilgængelige kapacitet for økonomisk levedygtig handel (under hensyntagen til behovet for at opnå sikker drift af KF-systemet og tilstødende systemer), bør sådanne investeringer foretages. I tilfælde af forlængelsesanmodninger skal Kommissionen også vurdere, hvorvidt sådanne investeringer i yderligere kapacitet med rimelighed kan forventes.

(99) Hvis udbydere af fleksibilitetstjenester udviser konkret interesse i at realisere projekter i eller i nærheden af KF-systemet, der kan øge den tilgængelige kapacitet for handel ved at gøre brug af fleksibilitetstjenester (f.eks. lagring af overskydende vindproduktion i offshorebatterier), skal de pågældende nationale myndigheder tage behørigt hensyn til sådanne investeringer og udnytte deres potentiale for at øge den tilgængelige kapacitet for handel op til den minimumsværdi, der fremgår af elektricitetsforordningens artikel 16, stk. 8.

5.5.3. *Procedure for eventuelle anmodninger om forlængelse*

(100) For at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt fritagelsen stadig er nødvendig i betragtning af eventuelle fremtidige præciseringer og ændringer af den retlige ramme for hybridprojekter, skal de nationale myndigheder aflægge rapport til Kommissionen i tilstrækkelig god tid før udgangen af fritagelsesperioden om, hvorvidt de anser forlængelsen af fritagelsen for nødvendig. Hvis de nationale myndigheder ønsker at anmode om forlængelse af nærværende fritagelse, skal der indgives en fælles anmodning i tilstrækkelig god tid før udgangen af fritagelsesperioden til, at der kan foretages en grundig undersøgelse af fritagelsesanmodningen og tidlige oplysninger til markedsdeltagerne om det fremtidige regelsæt for KF. Alle sådanne anmodninger skal indeholde en cost-benefit-analyse, der påviser fritagelsens indvirkning på både KF-systemet og på det regionale og europæiske plan, og som minimum sammenligner mulighederne for at fortsætte fritagelsen i sin nuværende form, forøger den tilgængelige kapacitet ved at foretage yderligere investeringer og fuldt ud integrerer KF-systemet i det generelle regelsæt for offshorehybridaktiver, som finder anvendelse på tidspunktet for anmodningen om forlængelse.

(101) Når der træffes afgørelse om forlængelse, skal Kommissionen tage behørigt hensyn til de tilsluttede vindmølleparkers og de involverede systemoperatørers økonomiske interesser, men også til den bredere socioøkonomiske konsekvenser af fritagelsen på regionalt og europæisk plan. Navnlig skal revisionen fastlægge, hvorvidt og hvordan KF-systemet bør integreres i et bredere regelsæt for hybridaktiver.

(102) For at der kan tages tilstrækkelig hensyn til ændringer i regelsættet samt den teknologiske udvikling og markedsudviklingen, bør alle forlængelser (hvis de indrømmes) være tidsbegrænsede.

(103) Hvis Kommissionen konkluderer, at der for at indrømme en forlængelse er behov for ændringer af den lovgivningsmæssige tilgang, der fremgår af denne afgørelse, eller at andre betingelser er nødvendige for at øge konkurrencen eller markedsintegrationen, skal der afsættes tilstrækkelig tid til deres gennemførelse, samt gives tilstrækkeligt varsel til andre markedsdeltagere om eventuelle ændringer i den tilgængelige grænseoverskridende kapacitet —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Denkombinerede netløsning Kriegers Flak (Kriegers Flak Combined Grid Solution) gives fritagelse fra bestemmelserne i artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) 2019/943. Ved beregning af hvorvidt minimumsniveauerne for tilgængelig budområdeoverskridende handel er nået, skal den resterende kapacitet anvendes som kapacitetsgrundlag for beregning af minimumskapaciteten efter fradrag af den nødvendige kapacitet til transport af den forventede elproduktion fra de vindmølleparker, der er forbundet til den kombinerede netløsning Kriegers Flak, på day-ahead-stadiet til de respektive nationale onshoresystemer, og ikke den samlede transmissionskapacitet.

Artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2019/943 finder fortsat fuld anvendelse, og det størst mulige kapacitetsniveau for den kombinerede netløsning Kriegers Flak og for de transmissionsnet, der påvirkes af den kombinerede netløsning Kriegers Flaks grænseoverskridende kapacitet, som går op til den kombinerede netløsning Kriegers Flaks samlede netkapacitet, skal stilles til rådighed for markedsdeltagere, under overholdelse af standarderne for sikker netdrift.

Artikel 2

Med henblik på anvendelse af forordning (EU) 2019/943 og kommissionsforordninger, der er baseret på denne forordning, omfatter fritagelsen i henhold til artikel 1 alle henvisninger til den minimumskapacitet, der stilles til rådighed for handel i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) 2019/943.

Artikel 3

Fritagelsen i henhold til artikel 1 gælder ti år efter vedtagelsen af Kommissionens afgørelse. Denne periode kan forlænges af Kommissionen i henhold til artikel 4. Fritagelsens samlede varighed, inklusive eventuelle forlængelser, er højst 25 år.

Hvis driften af en af de tre vindmølleparker, der er forbundet til den kombinerede netløsning Kriegers Flak standses, undtagen for sædvanlig vedligeholdelse eller reparation, eller er genstand for betydelige ændringer, skal de forventede mængder af produceret elektricitet fra denne vindmøllepark ikke længere fratrækkes i henhold til artikel 1, således at den kapacitet, der er til rådighed for handel på samkøringslinjen, forøges. Afbrydelser i produktionen som følge af lave markedspriser eller efter anvisning fra systemoperatører skal ikke tages i betragtning. Ændringer anses som minimum for betydelige, når en ny tilslutningsaftale er påkrævet, eller hvor produktionskapaciteten af vindmølleparken forøges med mere end 5 %.

Artikel 4

De danske og de tyske myndigheder kan anmode Kommissionen om at forlænge fritagelsesperioden, jf. artikel 3. Sådanne anmodninger skal indgives i tilstrækkelig god tid før udgangen af fritagelsesperioden. Enhver anmodning om forlængelse af fritagelsen skal indeholde en cost-benefit-analyse af den lovgivningsmæssige tilgang, der er valgt i forbindelse med fritagelsen, inklusive en kvantitativ analyse. Den skal også indeholde en analyse af mulige alternative løsninger, navnlig integrationen af den kombinerede netløsning Kriegers Flak i offshorehybridaktiver, der var gældende på tidspunktet, etableringen af et adskilt offshorebudområde for den kombinerede netløsning Kriegers Flak og/eller foretage yderligere investeringer for at forøge den tilgængelige transmissionskapacitet. Hvis Kommissionen efter en anmodning om forlængelse konkluderer, at der er behov for ændringer af den lovgivningsmæssige tilgang, der fremgår af denne afgørelse, eller at andre betingelser er nødvendige for at øge konkurrencen eller markedsintegrationen, skal der afsættes tilstrækkelig tid til deres gennemførelse, samt gives tilstrækkeligt varsel til andre markedsdeltagere om eventuelle ændringer i den tilgængelige grænseoverskridende kapacitet.

Artikel 5

Hvis udbydere af fleksibilitetsydelser udviser konkret interesse i at realisere projekter, der kan forøge den tilgængelige kapacitet for handel i den kombinerede netløsning Kriegers Flak ved at gøre brug af fleksibilitetsydelser, skal de danske og tyske myndigheder tage behørigt hensyn til sådanne investeringer og udnytte deres potentiale for at forøge den tilgængelige kapacitet for handel op til den minimumsværdi, der fremgår af elektricitetsforordningens artikel 16, stk. 8. Hvis sådanne investeringsforslag stilles, men ikke er mulige i forbindelse med den kombinerede netløsning Kriegers Flak, skal de nationale myndigheder underrette Kommissionen derom.

Artikel 6

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 2020.

På Kommissionens vegne
Kadri SIMSON
Medlem af Kommissionen